

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoPr/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112202366
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Trubanová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6112202366.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Trubanovej, PhD. a sudcov Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Petra Kvieta, v právnej veci navrhovateľky N.. P. V., rod. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. G. XXXX/XX, XXX XX I., právne zastúpenej BOLAŠ Advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 866 261, proti odporcovi Slovenská inovačná a energetická agentúra, so sídlom Bajkalská 27, 827 99 Bratislava, IČO: 00 002 801, v právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou POLAKOVIČ & PARTNERS s. r. o., so sídlom Vysoká 19, 811 06 Bratislava, IČO: 47 233 559, v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, o určenie, že pracovný pomer trvá a o náhradu mzdy, na základe odvolania odporcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16Cpr/2/2012-337 zo dňa 26. 02. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ resp. „prvostupňový súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 26. 02. 2014 určil, že skončenie pracovného pomeru, ktorý vznikol na základe Pracovnej zmluvy zo dňa 01. 03. 2008 uzavretej medzi zamestnávateľom Slovenská inovačná a energetická agentúra, IČO: 00002801, so sídlom Bajkalská 27, Bratislava (odporcom) a zamestnancom N.. P. V., rod. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. G. XX, I. (navrhovateľkou), výpoveďou danou odporcom zo dňa 27.09.2011 z dôvodu nadbytočnosti je neplatná a tento pracovný pomer trvá (prvý výrok).

Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu platu vo výške 8505,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 945,- Eur od 01. 02. 2012 do zaplataenia, vo výške 9% ročne zo sumy 945,- Eur od 01. 03. 2012 do zaplataenia, vo výške 9% ročne zo sumy 945,- Eur od 01. 04. 2012 do zaplataenia, vo výške 9% ročne zo sumy 945,- Eur od 01. 05. 2012 do zaplataenia, vo výške 9% ročne zo sumy 945,- Eur od 01. 06. 2012 do zaplataenia, vo výške 9% ročne zo sumy 945,- Eur od 01. 07. 2012 do zaplataenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 945,- Eur od 01. 08. 2012 do zaplataenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 945,- Eur od 01. 09. 2012 do zaplataenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 945,- Eur od 01. 10. 2012 do zaplataenia (druhý výrok).

Ďalej vo výroku konštatoval, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia (tretí výrok).

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že navrhovateľka ako zamestnankyňa a odporca ako zamestnávateľ uzavreli pracovnú zmluvu dňa 01. 03. 2008 na dobu neurčitú. Na základe pracovnej zmluvy navrhovateľka vykonávala funkciu L. T. s miestom výkonu práce v X. X.. Navrhovateľke bola daná odporcom písomná výpoveď dňa 27. 09. 2011 v mieste jeho sídla v Bratislave, na Bajkalskej ulici 27, a to po predložení Príkazu generálneho riaditeľa č. 09/2011 zo dňa 22. 09. 2011 (ďalej aj „Príkaz GR č. 09/2011“), aktualizácie organizačnej štruktúry účinnej od 01. 10. 2011, na základe ktorej došlo k zrušeniu jej pracovnej pozície L. T. na C. N. H. T. L. Q. na regionálnom pracovisku X.

X.. Výpovedným dôvodom bola nadbytočnosť navrhovateľky spôsobenej zmenou organizačnej štruktúry odporcu. Pretože navrhovateľka odmietla výpoveď prevziať, podľa názoru okresného súdu jej bola doručená výpoveď momentom odmietnutia jej prevzatia.

Okresný súd zistil, že Príkaz GR č. 09/2011, nebol prijatý osobou oprávnenou konať v mene odporcu. Uvedený príkaz bol podpísaný N.. N. J., ktorý zastával funkciu riaditeľa ekonomickej sekcie a súčasne bol poverený riadením odporcu, a to ministrom hospodárstva a výstavby L.. Y. T.. N.. N. J. bol poverený riadením dňa 14. 08. 2010 (po odvolaní generálneho riaditeľa N.. T. P.) a opakovane dňa 14. 02. 2011, tiež dňa 14. 08. 2011 až do 10. 06. 2012. Podľa názoru okresného súdu opakované poverovanie N.. N. J. riadením odporcu bolo vykonané v rozpore s ustanovením § 5 zák. č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme (ďalej len „Zákon o výkone práce vo verejnom záujme“), pretože N.. N. J. bol poverený riadením odporcu nepretržite viac mesiacov bez toho, aby bolo v danom období vyhlásené výberové konanie na funkciu generálneho riaditeľa, hoci voľné miesto vedúceho zamestnanca možno obsadiť inou fyzickou osobou bez výberového konania len do úspešného vykonania výberového konania, a to najdlhšie na šesť mesiacov. Pretože N.. N. J. bez výberového konania riadil činnosť odporcu dlhšiu dobu ako pripúšťa Zákon o výkone práce vo verejnom záujme, preto ním vydaný Príkaz GR č. 09/2011 zo dňa 22. 09. 2011 okresný súd nepovažoval za rozhodnutie o organizačnej zmene prijaté príslušným orgánom. Ďalej okresný súd konštatoval, že navrhovateľka nebola v čase dania výpovede nadbytočnou (vychádzajúc i z analýzy administratívnych kapacít subjektov zapojených do implementácie, certifikácie a vládneho auditu štrukturálnych fondov a kohézneho fondu na programové obdobie 2007 - 2013), pričom si odporca voči navrhovateľke nesplnil ponukovú povinnosť v zmysle ustanovenia § 63 ods. 2 Zákonníka práce (ďalej aj „ZP“). Pretože odporca dal navrhovateľke neplatnú výpoveď a navrhovateľka mu oznámila listom zo dňa 22. 11. 2011, že trvá na tom, aby ju naďalej zamestnával, vzniklo navrhovateľke právo na náhradu mzdy. Jej funkčný plat bol s účinnosťou od 01. 02. 2010 určený odporcom ako súčet tarifného platu a osobného príplatku, t. j. vo výške 945 Eur mesačne, preto jej okresný súd priznal náhradu mzdy vo výške 8505 Eur (za 9 mesiacov po 945 Eur) spolu s úrokmi z omeškania (v zmysle rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo/116/2008).

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“).

Proti rozsudku okresného súdu podal odporca v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietne, resp. aby rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odvolaní odporca uviedol, že okresný súd dospel správne k záveru, že k doručeniu výpovede navrhovateľke došlo momentom odmietnutia prevzatia výpovede navrhovateľkou, t. j. dňa 27. 09. 2011. Okresný súd pri vyvodení záveru o neexistencii nadbytočnosti navrhovateľky vychádzal z výsledkov analýzy z roku 2012, z ktorej vyplýva nielen poddimenzovanosť administratívnych kapacít, ale aj riziko financovania už existujúcich administratívnych kapacít pre operačný program konkurencieschopnosti a hospodárskeho rastu (ďalej len „OP KaHR“). V čase dania výpovede navrhovateľke mala zásadný vplyv na možné fungovanie OP KaHR existencia finančného zabezpečenia a v dôsledku preukázaného nedostatku finančných prostriedkov bolo z jeho strany potrebné uskutočniť i dotknuté organizačné zmeny, na základe ktorých sa navrhovateľka stala nadbytočnou. Ďalej poukázal na analýzu administratívnych kapacít subjektov zapojených do implementácie, certifikácie a vládneho auditu ŠF a KF na programové obdobie 2007 - 2013. Uvedené skutočnosti okresný súd pri vyvodení svojho záveru o neexistencii nadbytočnosti navrhovateľky žiadnym spôsobom nereflektoval, pričom mal povinnosť skúmať stav a vychádzať za stavu v čase dania výpovede navrhovateľke. Analýzy, ktoré boli predložené v rámci prvostupňového konania, sú dokumentmi, ktoré predstavujú nadrezortný materiál majúci informačnú úlohu pre implementáciu štrukturálnych fondov Európskej únie v Slovenskej republike, a teda nemá záväzný ani odporúčací charakter (ani v súvislosti s určením plánovaného počtu administratívnych kapacít). N.. N. J. bol poverený jeho riadením dňa 14. 08. 2010 po odvolaní predchádzajúceho generálneho riaditeľa. Opakovane bol poverený riadením dňa 14. 02. 2011 a dňa 14. 08. 2011. Výpoveď bola navrhovateľke daná dňa 27. 09. 2011, t. j. v období 6 mesiacov od poverenia N.. N. J. zo dňa 14. 08. 2011, ktorý bol oprávnený na prijatie Príkazu GR č. 9/2011. On (odporca) je príspevkovou organizáciou zriadenou Ministerstvom hospodárstva SR. Jeho činnosť riadi a za ňu zodpovedá generálny riaditeľ, ktoré do funkcie ustanovuje minister hospodárstva. N.. J. bol dočasne poverený ministrom hospodárstva na zastupovanie generálneho riaditeľa s tým, že vykonával funkciu riaditeľa sekcie ekonomiky. Na zastupovanie generálneho riaditeľa sa nevzťahuje § 5 ods. 9 Zákona o výkone práce vo verejnom záujme. Zákonodarca

nespája s opakovaným poverením sankciu neplatnosti tohto poverenia, a preto je takéto poverenie platné. Ak by aj teoreticky došlo k porušeniu citovaného ustanovenia, zodpovedným subjektom by bol jeho zriaďovateľ, teda ministerstvo hospodárstva SR, ktoré nie je účastníkom konania. Ak by sa založil právny stav, že poverenie N.. J. bolo neplatné, znamenalo by to, že všetky právne úkony ním vykonané v postavení osoby dočasne poverenej zastupovaním generálneho riaditeľa sú neplatné, bolo by to v hrubom rozpore s princípom právnej istoty. Ďalej uviedol, že mu nevznikla ponuková povinnosť voči navrhovateľke, pretože zamestnávateľ nie je povinný zamestnancovi ponúknuť akúkoľvek inú vhodnú prácu, ktorá prekračuje rámec dohodnutého miesta výkonu práce. Iná vhodná práca musí spĺňať nielen kritérium vecné, ale tiež priestorové. Novovytvorené miesta vecné ani priestorové kritérium nespĺňali. Miesto manažéra pre verejné obstarávanie bolo vytvorené na základe príkazu č. 10/2011 zo dňa 28. 09. 2011, teda až potom, čo bola navrhovateľke doručená výpoveď. Metodický pokyn č. 11 ustanovuje iba minimálny rozsah požiadaviek na obsadenie jednotlivých pozícií.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na to, že odporca navrhol v rámci odvolacieho konania vykonanie ďalšieho (nového) dôkazu - analýzy administratívnych kapacít subjektov zapojených do implementácie, certifikácie a vládneho auditu ŠP a KF na programové obdobie 2007 - 2013, čo je neprípustné, keďže odvolací súd je viazaný skutkovým stavom zisteným prvostupňovým súdom. V rámci prvostupňového konania odporca nikdy neodôvodňoval jej nadbytočnosť (zrušenie pracovného miesta) nedostatkom finančných prostriedkov. Jej nadbytočnosť odporca odvodil od rozhodnutia o organizačnej zmene prijatého príkazom GR č. 9/2011 zo dňa 22. 09. 2011 a nie od rozhodnutia o zlúčení sprostredkovateľských orgánov. K zlúčeniu odporcu s Národnou agentúrou pre rozvoj malého a stredného podnikania došlo už dňa 11. 06. 2011. Podľa jej názoru dôvodom neplatnosti výpovede nie je samotné neudelenie súhlasu so zrušením pracovného miesta, ale nesplnenie požiadavky existencie rozhodnutia zamestnávateľa o organizačnej zmene prijatého oprávnenou osobou. V súdnom konaní odporca nepreukázal, že ministerstvo hospodárstva udelilo súhlas so zrušením konkrétneho pracovného miesta projektového manažéra. V čase opakovaného poverovania N.. N. J. odporca nemal generálneho riaditeľa, preto vykonával funkciu generálneho riaditeľa. Keďže funkcia generálneho riaditeľa bola voľná, mala byť obsadená na základe výsledkov výberového konania, eventuálne bez výberového konania, ale iba do úspešného obsadenia uvoľnenej funkcie generálneho riaditeľa, najdlhšie na obdobie šiestich mesiacov. Podľa jej názoru, voľné miesto nie je možné obsadiť bez výberového konania na viac ako 6 mesiacov, preto poverenie na výkon uvoľnenej funkcie nemôže byť udelené na dlhšie ako 6 mesiacov, čo by bolo v rozpore s právnou normou. Platnosť právnych úkonov sa v pracovnom práve posudzuje nielen podľa Zákonníka práce, ale aj podľa Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“). V zmysle ustálenej judikatúry sa rozhodnutie o organizačnej zmene nepovažuje za právny úkon v zmysle ustanovenia § 36 OZ, ale len za faktický úkon zamestnávateľa (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 25. 09. 1998 sp. zn. 2 Cdon/ 1130/97). Aj z čl. 4 ods. 3 Organizačného poriadku vyplýva, že minister hospodárstva Slovenskej republiky dočasne a bez uskutočnenia výberového konania môže poveriť riadením odporkyne jej zamestnanca, a to v celom rozsahu práv a povinností generálneho riaditeľa, avšak len do vykonania konkurzu, najviac na 6 mesiacov. Podľa jej názoru N.. N. J. nebol dňa 14. 08. 2011 poverený riadne (išlo o poverenie opakované), preto nebol osobou oprávnenou prijať rozhodnutie o organizačnej zmene, ktorým bolo zrušené jej pracovné miesto. Odporca v priebehu prvostupňového konania tvrdil, že nespĺňa kvalifikačné predpoklady pre novovytvorené pracovné miesta, ktoré mali byť špecifikované jedine v inzeráte zo dňa 23. 01. 2012 s tým, že nepreukázal pracovnú náplň ani miesto novovytvorených pracovných miest. Podľa jej názoru rozviazanie pracovného pomeru má predstavovať až konečné riešenie v prípade, ak zamestnanec nesúhlasí so zmenou pracovných podmienok a prípadné zmeny by sa mali primárne riešiť iným spôsobom, napr. poverením zamestnanca plnením iných pracovných úloh, resp. presunom zamestnancov na iné pracovné pozície aj na iných útvaroch.

Krajský súd, ako súd odvolací (§10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil ako vecne správny z nasledovných dôvodov:

Podľa ustanovenia § 63 ods. 1 písm. b) ZP, zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak sa zamestnanec stane nadbytočný vzhľadom na písomné rozhodnutie zamestnávateľa alebo príslušného orgánu o zmene jeho úloh, technického vybavenia alebo o znížení stavu zamestnancov s cieľom zabezpečiť efektívnosť práce alebo o iných organizačných zmenách.

Zákonník práce v ustanovení § 59 upravuje spôsoby skončenia pracovného pomeru. Platne skončiť pracovný pomer je možné jedine zákonným spôsobom, ktorý je vymedzený v uvedenom kogentnom ustanovení ZP a to: a) dohodou, b) výpoveďou, c) okamžitým skončením, d) skončením v skúšobnej dobe, e) uplynutím dohodnutej doby, ak bol pracovný pomer dohodnutý na dobu určitú.

Výpoveď je jednostranný adresovaný právny úkon, na základe ktorého zamestnávateľ, resp. zamestnanec prejavil výslovným spôsobom skončiť pracovný pomer bez ohľadu na vôľu druhého účastníka. Výpoveď daná zamestnávateľom je možná len z taxatívnych dôvodov zakotvených v ustanovení § 63 ZP. Jedným z dôvodov, pre ktoré zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď je, ak sa zamestnanec stane nadbytočným vzhľadom na písomné rozhodnutie zamestnávateľa alebo príslušného orgánu o zmene jeho úloh, technického vybavenia, o znížení stavu zamestnancov s cieľom zvýšiť efektívnosť práce alebo o iných organizačných zmenách (§ 63 ods. 1 písm. b) ZP).

Predpokladom použitia výpovedného dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP je existencia organizačnej zmeny, nadbytočnosť zamestnanca a príčinná (objektívne jestvujúca) súvislosť medzi organizačnou zmenou a nadbytočnosťou zamestnanca. O nadbytočnosť zamestnanca ide vtedy, ak zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať prácami dohodnutými v pracovnej zmluve. Dôvody tejto nemožnosti musia spočívať v tom, že zamestnávateľ ďalej nepotrebuje práce vykonávané zamestnancom, a to vôbec, alebo v pôvodnom rozsahu. Uvedený stav môže byť daný vnútornými organizačnými zmenami alebo znížením celkového počtu zamestnancov. Zákonník práce umožňuje zamestnávateľovi, aby reguloval počet svojich zamestnancov a ich kvalifikačné zloženie tak, aby zamestnával len taký počet svojich zamestnancov a v takom kvalifikačnom zložení, ktoré zodpovedá jeho potrebám. V prípade posudzovania dôvodnosti použitia tohto výpovedného dôvodu treba vychádzať z obsahu pracovnej zmluvy a posúdiť, či došlo u zamestnávateľa k takej organizačnej zmene, ktorá by robila zamestnanca pre neho nadbytočným z hľadiska funkcie, na ktorú znie pracovná zmluva. O výbere zamestnanca, ktorý je nadbytočný, rozhoduje výlučne zamestnávateľ. Súd nie je v tomto smere rozhodnutie zamestnávateľa preskúmať. I keď súd v konaní o návrhu na určenie neplatnosti výpovede danej z dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP neskúma platnosť rozhodnutia zamestnávateľa o organizačnej zmene (takéto rozhodnutie nie je právnym úkonom v zmysle § 34 OZ, ale iba skutočnosťou (faktickým úkonom), ktorá je hmotnoprávnym predpokladom pre samotný právny úkon (skončenie pracovného pomeru), zaoberá sa však s ním, ako jedným z predpokladov, ktoré zákon ustanovuje pre platnosť výpovede, a to vzhľadom na okolnosti, ktoré tu boli v čase skončenia pracovného pomeru výpoveďou.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje i na judikatúru Českej republiky (sp. zn. 6Cdo 69/1994, 21 Cdo 1105/2001), z ktorej je možné vyvodiť, že rozhodnutie zamestnávateľa nie je právnym úkonom, je to hmotnoprávny predpoklad pre právny úkon. Pretože nejde o právny úkon, nie je možné ho preskúmať z hľadiska platnosti na súde. Súd sa môže zaoberať jedine otázkou, či takéto rozhodnutie bolo prijaté a či ho prijal zamestnávateľ.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľka ako zamestnankyňa a odporca ako zamestnávateľ dňa 01. 03. 2008 uzavreli pracovnú zmluvu na dobu neurčitú, na základe ktorej navrhovateľka vykonávala funkciu L. T. (č.l.34 - 35 spisu).

Je nesporné, že odporca je štátnou príspevkovou organizáciou, ktorú zriadil Minister hospodárstva Slovenskej republiky rozhodnutím č. 7/2007 s účinnosťou od 01. mája 1999 (č.l. 12 - 16, 31- 33 spisu). Zo štatútu odporcu zo dňa 11. 05. 2007 vyplýva, že odporca je právnickou osobou, ktorá je podriadená Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky a vykonáva správu majetku Slovenskej republiky. Jeho štatutárnym orgánom je generálny riaditeľ. Funkcia generálneho riaditeľa je obsadzovaná na základe výberového konania podľa Zákona o výkone práce vo verejnom záujme, ktorého do funkcie ustanovuje minister hospodárstva Slovenskej republiky.

Je nesporné, že odporca dal navrhovateľke výpoveď listom zo dňa 27. 09. 2011 v zmysle ustanovenia § 63 ods. 1 písm. b) ZP, pretože jej pozícia - L. T. na C. N. H. T. L. Q. na regionálnom pracovisku X. X. bola Príkazom GR č. 09/2011 - Aktualizácia organizačnej štruktúry - s účinnosťou k 01. 10. 2011 zrušená, a teda sa navrhovateľka stala nadbytočnou. Z obsahu výpovede vyplýva, že odporca nemá možnosť navrhovateľku ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto jej výkonu práce a zároveň nemá pre ňu k dispozícii iné vhodné pracovné miesto. Uvedená výpoveď zo dňa 27. 09. 2011 (č. l. 38) a taktiež Príkaz GR č. 09/2011 zo dňa 22. 09. 2011 (č.l. 40 spisu) je podpísaný N.. N. J., povereným riadením odporcu.

Pre správne rozhodnutie vo veci je potrebné vyriešiť otázku, či N.. N. J., ktorý bol v rozhodnom období opakovane poverený činnosťou (funkciou) štatutárneho zástupcu odporcu, bol oprávnený k vydaniu rozhodnutia o organizačnej zmene, v dôsledku ktorého malo dôjsť k skončeniu pracovnoprávneho pomeru medzi navrhovateľkou a odporcom.

Z ustanovenia § 5 ods. 9 Zákona o výkone práce vo verejnom záujme vyplýva, že voľné miesto vedúceho zamestnanca možno obsadiť bez výberového konania len do vymenovania po úspešnom vykonaní výberového konania podľa uvedeného zákona, a to najdlhšie na šesť mesiacov.

Z čl. 4 ods. 3 Smernice 06/2011 odporcu, ktorá upravuje organizačný poriadok (č.l. 17 - 28 spisu) je zrejmé, že v prípade voľnej pracovnej pozície generálneho riaditeľa, môže minister hospodárstva Slovenskej republiky bez konkurzného konania dočasne poveriť v celom rozsahu jeho práv a povinností riadením odporcu zamestnanca len do vykonania konkurzu, a to najviac na šesť mesiacov.

Z obsahu spisu (a to priamo z výpovede svedka N.. N. J. na pojednávaní dňa 15. 04. 2013) odvolací súd zistil, že bol poverený riadením odporcu na základe troch poverovacích listín (č.l. 207 spisu).

Výberové konanie na generálneho riaditeľa odporcu po odvolaní N.. T. P. v auguste r. 2010, bolo vyhlásené dňa 20. 10. 2010 a realizovalo sa dňa 06. 12. 2010. Výberové konanie sa skončilo neúspešne. Ďalšie výberové konanie bolo vyhlásené až dňa 09. 05. 2012 a bolo zrealizované dňa 04. 06. 2012. Generálnou riaditeľkou na základe úspešného vykonania výberové konanie bola vymenovaná Y.. U. R. (č.l. 266 spisu).

Z uvedeného vyplýva, že N.. N. J. Príkaz GR č. 09/2011 zo dňa 22. 09. 2011 a výpoveď adresovanú navrhovateľke zo dňa 27. 09. 2011 vydal v dobe svojho tretieho poverenia, teda v rozpore s ustanovením § 5 ods. 9 Zákona o výkone práce vo verejnom záujme a s čl. 4 ods. 3 Smernice 06/2011 odporcu, z čoho možno vyvodit' jediný záver, že jeho ďalšie poverenia (okrem prvého poverenia) nemali právnu oporu, inak povedané, boli v rozpore so zákonom, a teda v dôsledku toho N.. N. J. nebol nositeľom oprávnení, ktoré by mu inak prislúchali. Z toho logicky vyplýva, že N.. N. J. nemal oprávnenie ani na vydanie Príkazu GR č. 09/2011, ktorým rozhodol o organizačnej zmene a ani nebol oprávnený na danie výpovede navrhovateľke, a teda ak za tohto právneho stavu takéto rozhodnutia vydal, ide o rozhodnutia, ktoré nemôžu mať právne účinky.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že z čl. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva ústavná zásada, ktorá štátnym orgánom striktné prikazuje, že môžu konať výlučne iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon, a preto uvedenú ústavnú zásadu mal orgán verejnej moci bez akejkoľvek výnimky dodržať.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku o určení, že predmetná výpoveď je neplatná, ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na uvedené nebolo potrebné sa už zaoberať ďalšími eventuálnymi dôvodmi neplatnosti predmetnej výpovede (nadbytočnosť navrhovateľky, ponuková povinnosť).

I keď odporca v odvolaní neuviedol žiadne argumenty ani výhrady voči výroku rozsudku okresného súdu o náhrade mzdy, odvolací súd preskúmal i túto časť rozsudku okresného súdu a po zistení, že ani v tomto prípade nedošlo zo strany okresného súdu k žiadnemu skutkovému alebo právnomu pochybeniu, rozsudok okresného súdu i v tejto časti ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 224 ods. 4 O. s. p., „Ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3, o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.“

Pretože v tomto prípade okresný súd rozhodol, že v súlade s ustanovením § 151 ods. 3 O. s. p. o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, odvolací súd o trovách tohto odvolacieho konania podľa vyššie citovaného ustanovenia § 224 ods. 4 O. s. p. nerozhodoval a rozhodne o nich prvostupňový súd.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.